

Pest, novemberhó 2° 1862.

K 513

746

Növény díjazás iránt!

A „Közvető” programját a jellőadásban olvastam el; nagy örömmel az
írástól, de megvallom, hogy némi féj dalmas érzések is. Örömmel,
mert ismét ugyan mindnyójan sülvégét észreveszék a közönséget,
mely a költői színirodalmi erőt ösvényre,
mint napról napra a sugárakat, melyek egyaránt alig tűnnek
fel, míg ösvényre napjainak, mellesleg, sőt lágyra effj.
Tanak. A program olvasása aronban féj dalmas érzések
föltölt el aron újabb tapasztalatnál, hogy ima a legnépszerű
föltöltésnek is aggodnia kell a siker fölött, s talán igaz
arant, mint nem a föltes!

Bélin is helyre némi reménynek fogom kelendő, ha
neve aron sorába jut, kibe a „Közvető” szellemi jövőkép
megalapítására kijelölték, s a bélin helyre reménytel
is költői vágyaim kelendő aron nére, hogy a föltesnek
röviden képest megfelelő legyen.

Én már az aron hozta oda, hogy kelendő erőt színirodalom,
is aron aggodalom fog el, hogy mindalkodásommal nekem
nyújtom majd azt ar eredményt, melyet ösvénytel s talán
nyújtani tudnék; de annak tudata, hogy im^{ite} a tér, a hol
vállalva működtetünk, imo itt a költői vágyaim, hol mit
s a versengésem, - mondani, annak tudata reméltem ar
gedni, hogy visoranyerem feliratos beosztások s hogy
rövid időn seregszám ha valamely dolgot aron beállítás,
de sőt alkalmasabbodnom.

Igaz díjazású kifejezés mellett vagyok

Közvető

(Közvető, Képzés iránt)

